

Teklit uit Eritrea: 'Op Texel is alles goed'

Teklit Tesfaldat Tewolde (21) woont op het Nederlandse waddeneiland Texel. In Eritrea was hij schaapherder. Hij houdt enorm van voetbal en werkt op Texel in de keuken van het sterrenrestaurant *Bij Jef*. Teklit wordt, samen met drie andere vluchtelingen begeleid door Marcel Wijnalda (45), die sinds 2005 op Texel woont en helemaal aan het eiland verknocht is. Marcel werkt daarnaast onder andere voor de vuurtoren en bij zeehondenopvang Ecomare.

Goede klik

Vanaf de eerste dag dat de Eritrese Teklit voet op Texel zette, is vrijwilliger Marcel erbij. De twee hadden al snel een goede klik. 'In het begin hielp ik vooral met praktische zaken', vertelt de geboren Groninger. 'Teklit had hulp nodig bij de inrichting van zijn woning en het regelen van verzekeringen: zaken die voor mij vanzelfsprekend zijn, maar voor hem helemaal nieuw.' Al snel ontpopte zich een goede vriendschap tussen de twee mannen en trokken ze er wekelijks samen op uit. Marcel: 'In het voorjaar gingen we naar een schapenboerderij. Teklit was in Eritrea schaapherder, dus dat bezoek was een feest van herkenning!'

'Ik mag Marcel altijd bellen'

Teklit vluchtte voor de eindeloze Eritrese dienstplicht en kwam zo'n twee jaar geleden naar Nederland. Hij is blij met zijn woning op het waddeneiland. 'Op Texel is alles goed. De mensen zijn vriendelijk, de natuur is mooi en er zijn veel schapen. Alleen het fietsen is hier moeilijk, want je hebt altijd tegenwind!'

'Marcel zegt dat ik hem altijd mag bellen, zelfs 's nachts', vertelt Teklit. 'Eén keer heb ik dat ook echt gedaan. Op een avond afgelopen zomer, toen een vriend van mij verdwaald was op Texel en ik niet wist wat ik moest doen. Ik belde Marcel om half drie in de nacht. Die nam slaperig op en vertelde dat hij op vakantie was. Gelukkig was hij niet boos dat ik hem wakker had gebeld. Uiteindelijk heb ik met een andere vrijwilliger mijn vriend gevonden.'

Vreselijke gebeurtenis

Niet alleen de vluchtelingen die op Texel komen wonen zijn blij met hun

35 nieuwe woonplaats. Volgens Marcel is het overgrote deel van de bewoners
van het eiland ook positief gestemd over hun komst. Vooral nadat in oktober
2014 een Syrische vluchteling levenloos aanspoelde op het strand van
Texel. Marcel: 'Die vreselijke gebeurtenis heeft veel met het eiland gedaan.
De vluchtelingencrisis kwam opeens letterlijk heel dichtbij. Het heeft de
40 bewoners positief beïnvloed en meer mensen gingen zich inzetten.' Ook
Marcel besloot toen te gaan helpen. 'Ik zag het als mijn morele plicht om
iets te doen. Ik probeerde me te verplaatsen in vluchtelingen: hoe zou het
zijn om naar Nederland te komen en waar zou ik dan behoefte aan hebben?
Nu help ik niet meer alleen omdat ik me verplicht voel, maar ook omdat ik
45 er ontzettend blij van word.'

'Voetbal geeft hem zelfvertrouwen'

Teklit heeft inmiddels zijn draai gevonden: hij heeft een leuke baan én hij
heeft de weg naar de plaatselijke voetbalclub gevonden. 'Ik hou enorm van
50 voetballen. Arjen Robben is mijn favoriet. Ik heb een poosje meegetraind
bij de voetbalclub hier op Texel. Ik begon in de laagste klasse, maar al snel
mocht ik op hoger niveau spelen.'

Marcel: 'De trainingen gaven hem veel zelfvertrouwen. Hij was in top-
conditie en kreeg al gauw de bijnaam "Electric", omdat hij zo snel was. Sport
55 is goed voor de integratie: op het veld gaat het niet om etniciteit, maar om
kwaliteit.' Teklit knikt trots wanneer Marcel over de bijnaam vertelt. 'Soms
word ik nog op straat nageroepen door jongens van voetbal. Dan roepen ze:
"Hé Electric, wanneer kom je weer voetballen?!"

60 Vriendschap recht uit het hart

De voetbalcarrière van Teklit staat nu tijdelijk op een laag pitje, want sinds
april 2015 werkt hij in de keuken van het 4-sterrenhotel *Bij Jef* in Den Hoorn
en hij is daarnaast druk bezig met het leren van Nederlands.

'Teklit vindt het nu het belangrijkste om de taal goed te leren', vertelt Marcel,
65 en dan, met een knipoog: 'Hij is erg gemotiveerd, misschien ook omdat hij
een Nederlandse vrouw wil vinden? Wanneer Teklit zijn inburgeringscursus
haalt, is mijn missie volbracht. Dan stop ik met de begeleiding van Teklit,
maar ik weet zeker dat we contact houden. Tussen Teklit en mij is een
vriendschap ontstaan, recht uit het hart.'

70

Naar: VluchtelingenWerk magazine voorjaar 2016, tekst: Mirthe van den Hee